

POGLED UNATRAG: GLAZBA U DUBROVNIKU U 2014. GODINI

JAKI POTENCIJALI PROSTORA ZA DJE

Piše: Sanja Dražić
 Foto: Željko Tutnjević

Što je i dobro ali i loše. Dakle, loše je što Dubrovnik još uvijek nema koncertnu dvoranu. Niti jedan zatvoreni prostor u kojem se održavaju koncerti nije dostojan tog čina: u mnogima nije odgovarajuća akustika, ne postoji glazbeni podij, u mnogima je problem rasvjeta, većinu prostora se ne može zagrijati a u mnogima nema dovoljno mjesta za sve zainteresirane. Loše je i to što su koncerti neravnomjerno raspoređeni po mjesecima. Najveća koncentracija je prije, za i poslije Igara. Možda bismo mogli takav omjer povezati uz turističku sezonu što svakako nije kompliment umjetnosti. Ali, s pravom nam se možda čini da glazbeni život u Dubrovniku mijenja svoju fizionomiju, svoj smisao, ljepotu, svoj značaj. Onima koji prisustvuju svim ili većini koncerata može se učiniti da je današnji glazbeni život potisnut na marginu, da je ponekad u službi ispraznih ideja, da „uskače“ u slobodne termine, da nije samostalan, ni pri vrhu

● **Glazbeni život u Gradu imao je puno dodirnih točaka s prethodnim sezonama. Ali, nedostatak koncertne dvorane gotovo da je zasjenio sva kvalitetna glazbena zbivanja**

Laura Vadjon preuzela je Orlando u ime Hrvatskog baroknog ansambla

ljestvice ... S druge strane, na broju koncerata bi nam mogle pozavidjeti mnoge sredine. No, potkrade se tu „svega i svačega“ i zapravo ne možemo

puno toga izdvojiti u dobrom smislu.

DSO neumoran i ove godine

Kao i prethodnih godi-

Ansambl Plazarius njeguje renesansnu i baroknu glazbu s akcentom na domaće stvaralaštvo

na, Dubrovačkom simfonijskom orkestru pripada najveći broj koncerata. U nekim tjednima je nastupao i po tri puta što je nemilosrdan tempo za nje-

gove članove a dovodi u pitanje i kvalitetu izvedbe. Može li se u tako kratkom vremenu uvježbati više različitih programa? Može li se solistima posvetiti do-

voljno pažnje? Istaknimo kako je orkestar u svoj repertoar uvrstio i filmsku i revijalnu glazbu što je kod publike naišlo na izrazito odobravanje. A najljepše osvježenje donijelo je gostovanje dirigenta Nicholasa Milтона, nekad stalnog gosta kojega pamtim po pozitivnom i osebujnom stavu i odličnim koncertima. Orkestar je mnogim svojim članovima omogućio da nastupe kao solisti što je za svaku pohvalu. Posebnu brigu je vodio i o mladim solistima te je i ove godine organizirao festival „Dubrovnik u pozno ljeto“. U uspješnije poteze svakako ne spada festival opernih arija posvećen Tinu Patterieri ko-

DVA DESETLJEĆA DUBROVAČKOG KOMORNOG ZBORA

Dubrovački komorni zbor održao je s Dubrovačkim simfonijskom orkestrom 6. prosinca koncert povodom 20. obljetnice od osnivanja. U Franjevačkoj je crkvi izveden „Requiem“ u d-molu francuskog skladatelja Gabriela Fauréa. Uspješno nadopunjavanje zbora i orkestra pod vodstvom maestra Frana Krasovca dirnule su strune duše, i Danu dubrovačkih branitelja dale spokoj i finalni smiraj svih unutrašnjih nemira. Sveukupni dojam zaokružili su solisti Barbara Horvat (sopran) te Leon Košavić (bariton). Uz sve to, lijepo je bilo vidjeti da je brojna publika više nego uspješno parirala izvanrednoj brojnosti starih i novih članova Dubrovačkog komornog zbora te im pružila popraćenost koju zaslužuju. B.L.

BEZ LOVANJE

Dirigent Nicholas Milton i violinistica Dana Kahrman

jeg je DSO izborom nekih solista – što se svakako ne odnosi na izvrsnu Nikolinu Pinko - doveo do ruba lakrdije. Od ostatka sezone DSO, pamtit ćemo nastupe Jasminke Stančul, Dubravke Tomšić, Marina Marasa, Dane Kahrman te Ansambla Plazarius čijih iznimnih kvaliteta Dubrovnik očito nije svjestan.

Christoph Campestrini ravnatelj Festivala Dubrovnik u pozno ljeto

Ostali sudionici glazbenog života

Dubrovačke ljetne igre su ove godine bile uglavnom komorne, ponudile su nam sve glazbene žanrove ali niti jednu senzaciju, a moto im je bio „barok i njegove refleksije“. Možemo se pravdati nedostatkom novca, možda i nerazumijevanjem ugostitelja koji «ne dišu» s Igrama, ali, jedino je dovoljno da je koncert kvalitetan i to – visoko i najviše! Po mogućnosti da je ekskluzivan,

ili da mu je Dubrovnik bar polazište. Čemu ograničenja programskim odrednicama? Toliko. Glazbena radionica „Sorgo „ se, uobičajeno, bavila novijom i starijom baštinom što je čini vrijednom i bitnom institucijom s dobrom koncepcijom. Nastup Kotorana sa, između ostalog, Fiorellievom Misom br.2. svakako spada u iznimne sakralne večeri. Mnogi vokalni i instrumentalni komorni sastavi koji djeluju

u Dubrovniku održavali su svoje sezone ili povremene koncerte što Gradu daje na bogatstvu i raznolikosti. No, onda dođe zima i onda slijedi zatišje. Koje nas vraća na početak ovog teksta. Dakle, koncertna dvorana ne spada ni u luksuz, ni u nečiji „kaprič“. Ona je neophodna potreba većini urbanih sredina, a osobito gradu s ovakvom glazbenom tradicijom i budućnošću. Koju naziremo iz njegovog potencijala.